

som ikke nødvendigvis kender hele den her historie. Facit blev, at LO sagde: Når det skal være på den måde, udpeger vi altså også en kvinde – når det skal være på den måde. DA, Dansk Arbejdsgiverforening – eller også var det Dansk Industri – skulle også udpege. Det var nok Dansk Industri, der skulle udpege. Facit er det samme. De ville ikke udpege nogen. Så gik jeg på fjernsynet og sagde, at hvis Dansk Industri ikke havde nogen kvinde, de kunne udpege, så var de sådan set ikke kvalificeret til at deltage i Teknologinævnet, så nu ville vi lave loven om, så de ikke havde en indstillingsret. Og så kom der selvfølgelig en kvinde. Jeg tror også, ligestillingsministeren kan huske den historie.

Det er selvfølgelig derfor, vi er ret glade for det »skal«, for det giver alligevel noget i forhold til, hvordan det er i dag. Man kan også sige, at vi har bebrejdet ministeren, at hun ikke er efter alle de der organisationer, der faktisk ikke udpeger både mænd og kvinder, men nu kan man sige, at nu behøver man ikke at være efter dem, nu er der en lov, og så må der være nogle andre, der er efter dem. Men de skal overholde loven, og erved kan vi måske alligevel komme et skridt videre, end vi er i dag.

Så jeg synes faktisk, det er et net lille forslag, som vi af mange gode grunde – også historiske – er ret glade for.

Kl. 13:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører.

Kl. 13:15

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Først og fremmest vil jeg gerne komme med et stort, stort tillykke til ligestillingsministeren. Og årsagen er naturligvis, at det er det første lovforslag, ministeren kommer med i sin tid som ligestillingsminister. Vi er mange, der har ventet meget, meget utålmodigt.

Der er nogle, der har fortalt mig, at ligestillingsministeren engang var rødstrømpe. Jeg ville sådan ønske, at ministeren ville huske på det der med de røde strømper lidt oftere, så derfor har jeg taget en gave med. Når man siger tillykke, er det jo også udtryk for meget god stil at komme med en gave, så jeg har et par røde strømper med til ministeren. (*Ordføreren fremviser et par røde strømper fra talerstolen*). Det har jeg for at sige tillykke, og jeg håber meget, at vores ligestillingsminister vil gå med dem, for vi kunne godt tænke os, at der fremover går lidt korte-

re tid, før der kommer et nyt forslag på ligestillingsområdet. Så jeg har en gave til vores minister, som forhåbentlig vil huske hende på, at hun engang var rødstrømpe.

Enhedslisten støtter selvfølgelig det her lovforslag. Vi har tænkt os at stemme for, for selv om der er tale om en lille forbedring, er der dog tale om en forbedring, og enhver forbedring støtter vi naturligvis i Enhedslisten.

Ligestilling er ikke noget, der bare kommer af sig selv, det er blevet sagt tidligere i dag. Der er brug for handling, vi kan ikke bare slappe af og lave ingenting, for så kommer vi til at vente og vente og vente. Selv om vi i Danmark har formel ligestilling mellem kønnene, og selv om vi alle sammen er enige om, at vi ikke vil acceptere diskrimination på baggrund af køn, hører enigheden altså som regel op, når det kommer til det der med, at der skal handles. Det en skam, for det er lige præcis handling, der er rigtig, rigtig meget brug for.

Det er efterhånden et anerkendt faktum, at ligestilling i Danmark kun eksisterer på papiret. Vi ved, at der er forskel på formel ligestilling og reelle muligheder. Vi ved, at kvinder i Danmark tjener 18 pct. mindre end mænd, på trods af at loven om ligeløn altså blev vedtaget i 1976. Vi ved også, at der er under 12 pct. kvindelige professorer i Danmark, og at andelen af kvindelige ledere er markant lavere end andelen af mandlige ledere. Vi ved, at kvinder tager langt, langt størstedelen af barselorloven. Det var bare nogle af eksemplerne.

Derfor vil jeg gerne gentage, at der er grund til at rose vores minister, for der er brug for handling, og det her forslag er altså et lille skridt i den rigtige retning.

I virkeligheden er der jo altså tale om en minimal ændring af den eksisterende lovgivning. For selv om det for nogle kan lyde voldsomt, at man ændrer *kan* til *skal*, er der altså hverken tale om kvotering eller tvang. Pointen er kun, som det tidligere er sagt, at man i forbindelse med en indstilling skal sørge for, at der både bliver indstillet mænd og kvinder. Og man kan sige, at det set i det lys jo ærlig talt virker helt ude af proportion, at Folketingets formand har været ude at sige: Nu går regeringen for vidt, nu er det for meget med al den her ligestilling. Man kan godt blive meget, meget bekymret for, om det virkelig er udtryk for Venstres folketingsgruppes holdning til ligestilling, at et så lillebitte forslag som det, vi behandler i dag, skulle være at gå for vidt i forbindelse med ligestilling.